ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 10.7.2024 г.
COM(2024) 281 final

2024/0155 (NLE)

Предложение за

# РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

**за сключване на Споразумение между Европейския съюз и Република Ливан за сътрудничеството между Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и органите на Република Ливан, компетентни в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси**

# ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

Настоящото предложение се отнася до сключването на Споразумение между Европейския съюз и Република Ливан за сътрудничество между Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и органите на Република Ливан, компетентни в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (наричано по-нататък „споразумението“).

## 1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

### • Основания и цели на предложението

Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) координира разследването и наказателното преследване на тежката престъпност с трансгранично измерение в Европа и извън нея. Като център на Европейския съюз (ЕС) за съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси Евроюст подкрепя националните органи за разследване и съдебно преследване.

В един глобализиран свят необходимостта от сътрудничество между съдебните органи, участващи в разследването и наказателното преследване на тежки престъпления, не спира до границите на Съюза. С увеличаването на престъпността с трансгранично измерение получаването на информация извън дадена юрисдикция е от решаващо значение. Поради това Евроюст следва да бъде в състояние да осъществява тясно сътрудничество и да обменя лични данни със съдебните органи на избрани трети държави, доколкото това е необходимо за изпълнението на задачите ѝ в рамките на изискванията, определени в Регламент (ЕС) 2018/1727[1] (наричан по-нататък „Регламентът за Евроюст“). Същевременно е важно да се гарантира, че за защита на личните данни са налице подходящи гаранции по отношение на защитата на правото на неприкосновеност на личния живот и на основните права и свободи на лицата.

Евроюст може да обменя оперативни лични данни с трети държави, когато е изпълнено едно от изискванията, посочени в член 56, параграф 2, букви а)—в) от Регламента за Евроюст:

- Комисията е решила съгласно член 57, че въпросната трета държава или международна организация осигурява адекватно ниво на защита, или при липса на такова решение относно адекватното ниво на защита — са предоставени или съществуват подходящи гаранции в съответствие с член 58, параграф 1, или при липса както на решение относно адекватното ниво на защита, така и на такива подходящи гаранции, се прилага дерогация за особени случаи съгласно член 59, параграф 1;
- преди 12 декември 2019 г. е било сключено споразумение за сътрудничество, което допуска обмен на оперативни лични данни между Евроюст и третата държава или международна организация в съответствие с член 26а от Решение 2002/187/ПВР[2]; или

[1] Регламент (ЕС) 2018/1727 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и за замяна и отмяна на Решение 2002/187/ПВР на Съвета (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 138).

[2] ОВ L 63, 6.3.2002 г., стр. 1—13.

- било е сключено международно споразумение между Съюза и третата държава или международната организация съгласно член 218 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), с което се предоставят подходящи гаранции по отношение на защитата на правото на неприкосновеност на личния живот и на основните права и свободи на лицата.

Към настоящия момент Евроюст има споразумения за сътрудничество на основание член 26а от Решение 2002/187/ПВР, които позволяват обмен на лични данни с Черна гора, Украйна, Молдова, Лихтенщайн, Швейцария, Северна Македония, САЩ, Исландия, Норвегия, Грузия, Албания и Сърбия. Съгласно член 80, параграф 5 от Регламента за Евроюст тези споразумения за сътрудничество остават валидни.

След началото на прилагането на Регламента за Евроюст на 12 декември 2019 г. и съгласно Договорите Комисията отговаря за воденето на преговори от името на Съюза за сключване на международни споразумения с трети държави за сътрудничество и обмен на лични данни с Евроюст. В съответствие с глава V от Регламента за Евроюст, доколкото е необходимо за изпълнението на задачите ѝ, Евроюст може да установява и поддържа отношения на сътрудничество с външни партньори чрез работни договорености. Сами по себе си обаче те не могат да бъдат правно основание за обмена на лични данни.

С цел укрепване на съдебното сътрудничество между Евроюст и избрани трети държави Комисията прие препоръка за Решение на Съвета за разрешаване на започването на преговори по споразумения между Европейския съюз и Алжир, Армения, Босна и Херцеговина, Египет, Израел, Йордания, Ливан, Мароко, Тунис и Турция за сътрудничество между Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и компетентните органи за съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси на тези трети държави[3].

Съветът предостави това разрешение на 1 март 2021 г. и прие набор от насоки за преговори и назначи специален комитет, който да го подпомага в изпълнението на тази задача[4].

Преговорите с Ливан започнаха през декември 2022 г. След втория и последен кръг от преговори, който се проведе през юли 2023 г., преговарящите постигнаха предварително споразумение на 11 октомври 2023 г. На [xx.xx.xxxx] г. главните преговарящи парафираха проекта на текста на споразумението.

---

3 Препоръка за Решение на Съвета за разрешаване на започването на преговори по споразумения между Европейския съюз и Алжир, Армения, Босна и Херцеговина, Египет, Израел, Йордания, Ливан, Мароко, Тунис и Турция за сътрудничество между Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и компетентните органи за съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси на тези трети държави, 19 ноември 2020 г., COM(2020) 743 final.

4 Решение на Съвета за разрешаване на започването на преговори по споразумения между Европейския съюз и Алжир, Аржентина, Армения, Босна и Херцеговина, Бразилия, Колумбия, Египет, Израел, Йордания, Ливан, Мароко, Тунис и Турция за сътрудничество между Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и компетентните органи за съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси на тези трети държави, вж. 6153/21 + ADD 1, Решение на Съвета, прието чрез писмена процедура на 1 март 2021 г. (CM 1990/21).

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Споразумението беше договорено, като се взеха предвид всеобхватните указания за водене на преговори, приети от Съвета заедно с разрешението за преговори на 1 март 2021 г. Настоящото споразумение е в съответствие и с действащата политика на Съюза в областта на съдебното сътрудничество.

През последните години е постигнат напредък по отношение на подобряването на сътрудничеството при обмена на информация между държавите членки и между агенциите на Съюза и трети държави. С Регламент (ЕС) 2023/2131 за изменение на Регламент (ЕС) 2018/1727 и Решение 2005/671/ПВР на Съвета по отношение на обмена на цифрова информация в случаи на тероризъм[5] се укрепва рамката за сътрудничество с трети държави от страна на Евроюст, като се предвижда солидно правно основание за командироването на прокурор за връзка от трета държава в Евроюст и сътрудничеството с Евроюст.

Също така Регламент (ЕС) 2022/838 за изменение на Регламент (ЕС) 2018/1727 по отношение на събирането, запазването и анализа в Евроюст на доказателства[6], свързани с геноцид, престъпления против човечеството и военни престъпления има силна връзка с третите държави. И в двата законодателни акта се подчертава значението на тясното сътрудничество с трети държави за разследването и наказателното преследване на тежки престъпления.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Предложението е съгласувано и с други политики на Съюза.

Съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси е едно от действията, залегнали в първия План за действие ЕС—Ливан[7], с който се подкрепя прилагането на Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Ливан, от друга страна, което влезе в сила на 1 април 2006 г. Особено внимание беше отделено на съдебното сътрудничество в контекста на борбата с тероризма и организираната престъпност. Развитието на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси между съдилищата на Ливан и на държавите — членки на ЕС, беше едно от планираните действия.

---

5 Регламент (ЕС) 2023/2131 на Европейския парламент и на Съвета от 4 октомври 2023 г. за изменение на Регламент (ЕС) 2018/1727 на Европейския парламент и на Съвета и на Решение 2005/671/ПВР на Съвета по отношение на цифровия обмен на информация по дела за тероризъм.

6 Регламент (ЕС) 2022/838 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2022 г. за изменение на Регламент (ЕС) 2018/1727 по отношение на запазването, анализа и съхранението в Евроюст на доказателства, свързани с геноцид, престъпления против човечеството, военни престъпления и свързани с тях престъпления.

7 Предложението за решение на Съвета относно позицията, която трябва да се заеме от Европейската общност и нейните държави членки в рамките на Съвета за асоцииране, създаден по силата на Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Ливан, от друга страна, по отношение на приемането на препоръка за изпълнение на Плана за действие ЕС—Ливан, COM/2006/0365 final.

В Приоритетите за партньорство между ЕС и Ливан, приети на заседанието на Съвета за асоцииране ЕС—Ливан на 11 ноември 2016 г.[8], двете страни постигнаха съгласие, че за стабилността на Ливан е необходим напредък в областта на доброто управление и принципите на правовата държава. ЕС се ангажира да си сътрудничи с Ливан за утвърждаването на споделените ценности на демокрацията и принципите на правовата държава и за провеждането на реформи в съдебната система, както и за борбата с корупцията.

Ливан е бенефициер на няколко финансирани от ЕС проекта в областта на съдебната реформа и укрепването на принципите на правовата държава, включително в сектора на наказателното правосъдие.

В Съвместното съобщение от 9 февруари 2021 г. относно обновеното партньорство с държавите от южното съседство се планира *нова програма за Средиземноморието*[9], засилено съдебно сътрудничество между ЕС и държавите партньори от южното съседство с помощта на Евроюст, включително чрез договаряне на споразумения за сътрудничество между ЕС и държавите партньори от южното съседство. Признава се, че основните заплахи за сигурността като тероризма, хибридните заплахи, както и киберпрестъпността и организираната престъпност, които дестабилизират региона, могат да бъдат преодолени само чрез съвместни усилия.

В съществуващите стратегически документи на Комисията се подчертава необходимостта от повишаване на ефикасността и ефективността на сътрудничеството в областта на правоприлагането и съдебното сътрудничество в ЕС, както и от разширяване на сътрудничеството с трети държави. Сред тези документи са, наред с другото, Стратегията на ЕС за Съюза на сигурност[10], Програмата на ЕС за борба с тероризма[11] и Стратегията на ЕС за борба с организираната престъпност[12].

В съответствие с тези стратегически документи е засилено и международното сътрудничество в областта на правоприлагането. Въз основа на разрешението на Съвета[13] Комисията договори споразумение с Нова Зеландия относно обмена на лични данни с Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол).

Същевременно е изключително важно съдебното сътрудничество с трети държави да бъде в пълно съответствие с основните права, залегнали в Договорите на ЕС и в Хартата на основните права на Европейския съюз.

Един особено важен набор от гаранции, по-специално тези, включени в глава II от споразумението, се отнася до защитата на личните данни, което в ЕС е основно право. В съответствие с член 56, параграф 2, буква в) от Регламента за Евроюст, Евроюст

---

8 Решение № 1/2016 на Съвета за асоцииране ЕС—Ливан за постигане на съгласие по приоритетите за партньорство между ЕС и Ливан.

9 Съвместно съобщение:Подновено партньорство с държавите от южното съседство — нова програма за Средиземноморието — JOIN(2021) 2 final. eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021JC0002&qid=1718394456191.

10 COM(2020) 605 final, 24.7.2020 г.

11 COM(2020) 795 final, 9.12.2020 г.

12 COM(2021) 170 final, 14.4.2021 г.

13 Решение 7047/20 на Съвета от 23 април 2020 г. и Документ на Съвета CM 2178/20 от 13 май 2020 г.

може да предава лични данни на орган на трета държава въз основа на международно споразумение, сключено между Съюза и тази трета държава съгласно член 218 от ДФЕС, с което се предоставят подходящи гаранции по отношение на защитата на правото на неприкосновеност на личния живот и на основните права и свободи на лицата.

В глава II от споразумението се предвиждат такива гаранции, включително по-специално разпоредби, с които се установява набор от принципи и задължения за защита на данните, които и двете страни трябва да спазват (член 10 и сл.), и разпоредби, с които се гарантират упражняеми лични права (член 14 и сл.), независим надзор (член 21) и ефективни средства за административна и съдебна защита при нарушения на правата и гаранциите, признати в споразумението, вследствие на обработването на лични данни (член 22).

Необходимо е да се постигне баланс между повишаването на сигурността и защитата на правата на човека, включително данните и неприкосновеността на личния живот. Комисията гарантира, че със споразумението се предоставя правно основание за обмен на лични данни за съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси, като същевременно се предоставят подходящи гаранции по отношение на защитата на правото на неприкосновеност на личния живот и на основните права и свободи на лицата.

## 2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

### • Правно основание

В член 218, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда приемането на решение за „*сключване на споразумението*“. Тъй като предложението засяга области, в които се прилага обикновената законодателна процедура, е необходимо одобрението на Европейския парламент, и следователно процесуалноправното основание е член 218, параграф 6, буква а), подточка v) от ДФЕС.

Материалноправното основание зависи преди всичко от целта и съдържанието на предвидения акт. Ако предвиденият акт преследва две цели или се състои от две части и ако едната от целите или частите може да се определи като основна, докато другата е само акцесорна, правният акт трябва да се основава на едно-единствено материалноправно основание, а именно на изискваното от основната или преобладаващата цел или част. Предложението има две основни цели и компоненти, а именно сътрудничеството между Евроюст и Ливан по наказателноправни въпроси, както и установяването на подходящи гаранции по отношение на защитата на правото на неприкосновеност на личния живот и на други основни права и свободи на лицата за това сътрудничество. Поради това материалноправното основание трябва да бъде член 16, параграф 2 и член 85 от ДФЕС.

Поради това настоящото предложение се основава на член 16, параграф 2 и член 85 от ДФЕС във връзка с член 218, параграф 6, буква а), подточка v) от ДФЕС.

### • Субсидиарност (при неизключителна компетентност)

С Регламента за Евроюст се определят специфични правила относно предаването на лични данни от Евроюст извън ЕС. В член 56, параграф 2 от него се изброяват ситуации, при които Евроюст може законосъобразно да предава лични данни на съдебните органи на трети държави. Това следва от разпоредбата, която предвижда, че

за структурни предавания на лични данни от Евроюст към Ливан се изисква сключването на обвързващо международно споразумение между ЕС и Ливан, с което се предоставят подходящи гаранции по отношение на защитата на правото на неприкосновеност на личния живот и на други основни права и свободи на лицата. В съответствие с член 3, параграф 2 от ДФЕС споразумението попада в обхвата на изключителната външна компетентност на Съюза. Следователно настоящото предложение не подлежи на проверка за субсидиарност.

- **Пропорционалност**

Целите на Съюза във връзка с настоящото предложение, изложени по-горе, могат да бъдат постигнати само чрез сключване на обвързващо международно споразумение, в което се предвиждат необходимите мерки за сътрудничество, като същевременно се осигурява подходяща защита на основните права. Разпоредбите на споразумението са ограничени до необходимото за постигане на основните цели, заложени в него. Едностранните действия на държавите членки спрямо Ливан не представляват алтернатива, тъй като Евроюст има уникална роля. Едностранните действия също така не биха осигурили достатъчна основа за съдебно сътрудничество между Евроюст и трети държави и не биха осигурили необходимата защита на основните права.

- **Избор на инструмент**

В съответствие с член 56 от Регламента за Евроюст, при липса на установяване на адекватно ниво на защита, Евроюст може да се ангажира със структурно предаване на оперативни лични данни към трета държава само въз основа на международно споразумение съгласно член 218 от ДФЕС, с което се предоставят подходящи гаранции по отношение на защитата на правото на неприкосновеност на личния живот и на основните права и свободи на лицата (член 56, параграф 2, буква в). В съответствие с член 218, параграф 6 от ДФЕС за подписването на такова споразумение се приема решение на Съвета.

## 3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Последващи оценки/проверки за пригодност на действащото законодателство**

Не е приложимо.

- **Консултации със заинтересованите страни**

Не е приложимо.

- **Събиране и използване на експертни становища**

В хода на преговорите Комисията не е използвала външни експертни становища.

- **Оценка на въздействието**

Не е приложимо.

- **Пригодност и опростяване на законодателството**

Не е приложимо.

- **Основни права**

Обменът на лични данни и обработването им от органите на трета държава представляват намеса в основните права на неприкосновеност на личния живот и защита на данните. Със споразумението обаче се осигуряват необходимостта и пропорционалността на всяка подобна намеса, като се гарантира прилагането на подходящи гаранции за защита на данните по отношение на предаваните лични данни в съответствие с правото на Съюза.

Глава II се отнася до защитата на личните данни. Въз основа на това в членове 10—20 са определени основни принципи за защита на личните данни, включително ограничаване в рамките на целта, качество на данните и правила, приложими по отношение на обработването на специални категории данни, задължения, приложими по отношение на администраторите, включително във връзка със съхранението, поддържането на записи, сигурността и относно последващо предаване, упражняеми лични права, включително за достъп, коригиране и автоматизирано вземане на решения, независим и ефективен надзор, както и средства за административна и съдебна защита.

Гаранциите обхващат всички форми на обработване на лични данни в контекста на сътрудничеството между Евроюст и Република Ливан. Упражняването на определени лични права може да бъде забавено, ограничено или отказано, когато това е необходимо и пропорционално, като се вземат предвид основните права и интереси на субекта на данните, по съображения от важен обществен интерес, по-специално за да се предотврати рискът за текущо наказателно разследване или наказателно преследване. Това е в съответствие с правото на Съюза.

Освен това и Европейският съюз, и Република Ливан ще гарантират, че независим публичен орган, който отговаря за защитата на данните (надзорен орган), упражнява надзор по въпроси, засягащи неприкосновеността на личния живот на лицата, за да се защитят основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването на лични данни съгласно споразумението.

В съответствие с член 29, параграф 3 от споразумението то не се прилага, докато двете страни не се нотифицират взаимно за изпълнението на задълженията, съдържащи се в споразумението, включително тези, свързани със защитата на личните данни, и това уведомление не бъде прието. В допълнение към това и за да се засилят допълнително гаранциите за защита на личните данни, в член 29, параграф 4 от Споразумението се посочва, че една от страните отлага предаването на лични данни, докато другата страна не е предвидила в закон и не е въвела гаранциите и задълженията, съдържащи се в глава II от Споразумението (обмен на информация и защита на данните).

В допълнение към член 29, параграф 4, в член 32, параграф 2 от Споразумението се предвижда възможността за спиране на предаването на лични данни в случай на системно или съществено нарушение на условията на споразумението или ако такова нарушение е непосредствено предстоящо. Освен това в член 32, параграф 3 по подобен начин се предвижда възможността за спиране, след консултация с другата страна, на прилагането на самото споразумение, изцяло или частично, в случай на съществуващо или предстоящо съществено нарушение или неизпълнение на неговите условия. Разпоредбите във връзка с членове 29 и 32 гарантират, че предаването на лични данни не може да започне, докато не бъдат ефективно предвидени всички необходими

гаранции, и може бързо да бъде забавено или спряно, ако необходимите условия престанат да бъдат изпълнени.

Освен това със споразумението се гарантира, че обменът на лични данни между Евроюст и Република Ливан се извършва в съответствие с принципа на недискриминация и член 52, параграф 1 от Хартата, с които се гарантира, че намесата в основните права, гарантирани от Хартата, е ограничена до строго необходимото за действителното постигане на преследваните цели от общ интерес при спазване на принципа на пропорционалност.

## 4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Няма отражение върху бюджета на Съюза.

## 5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

- **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

Не е необходим план за изпълнение, тъй като споразумението ще влезе в сила на първия ден от втория месец, следващ месеца, през който Европейският съюз и Република Ливан се уведомят взаимно, че са приключили съответните процедури.

По отношение на мониторинга Европейският съюз и Република Ливан извършват съвместно преглед на изпълнението на споразумението една година след началото на прилагането му и на редовни интервали от време след това, както и допълнително по искане на някоя от страните и по съвместно решение. Освен това страните извършват съвместно оценка на настоящото споразумение четири години след началото на прилагането му.

- **Подробно разяснение на конкретните разпоредби на предложението**

В член 1 се съдържат целите на споразумението.

В член 2 се определя обхватът на сътрудничеството.

В член 3 се съдържат определенията на важни термини от споразумението.

В член 4 се установява задължението на Ливан да определи поне едно звено за контакт в рамките на националните компетентни органи, което не може да бъде идентично с прокурора за връзка. Определя се също така звено за контакт по въпроси, свързани с тероризма.

В член 5 се предвижда командироването на прокурора за връзка в Евроюст.

В член 6 се предвиждат условията за участие на представители на Ливан в оперативни и стратегически заседания в Евроюст.

В член 7 се предвижда, че Евроюст може да предоставя съдействие на Ливан за създаване на съвместни екипи за разследване и към нея може да се отправя искане за предоставяне на финансова или техническа помощ.

В член 8 се предвижда възможността Евроюст да командирова магистрат за връзка в Ливан.

В член 9 се определят целите на обработването на данни съгласно споразумението.

В член 10 се изброяват общите принципи за защита на данните, приложими съгласно споразумението.

В член 11 се предвиждат допълнителни гаранции за обработването на специални категории лични данни и различни категории субекти на данни.

Член 12 се отнася до ограничаването на напълно автоматизираното вземане на решения с използване на лични данни, предадени съгласно споразумението.

В член 13 се предвижда ограничаване на последващото предаване на получените лични данни.

В член 14 се урежда правото на достъп, включително правото на получаване на потвърждение дали личните данни, свързани със субекта на данните, се обработват съгласно споразумението, както и на съществена информация за обработването.

Член 15 се отнася до правото на коригиране, изтриване и ограничаване на обработването при определени условия.

Член 16 се отнася до уведомяването за нарушение на сигурността на личните данни, предадени съгласно споразумението, като се гарантира, че съответните компетентни органи незабавно се уведомяват взаимно, уведомяват своите съответни надзорни органи за такова нарушение и предприемат мерки за смекчаване на евентуалните неблагоприятни последици от него.

Член 17 се отнася до уведомяването на субекта на данни за нарушение на сигурността на личните данни, което има вероятност да окаже сериозно въздействие върху неговите права и свободи.

Член 18 включва правилата за съхраняване, преразглеждане, поправяне и заличаване на лични данни.

Член 19 се отнася до изискването за водене на регистри за събирането, промяната, достъпа, разкриването, включително последващото предаване, комбинирането и изтриването на лични данни.

Член 20 се отнася до задълженията във връзка със сигурността на данните, като се гарантира прилагането на технически и организационни мерки за защита на личните данни, които се обменят съгласно настоящото споразумение.

Член 21 се отнася до изискването за ефективен надзор и налагане на спазването на гаранциите, посочени в споразумението, като се гарантира, че е налице независим публичен орган, отговарящ за защитата на данните (надзорен орган), който да осъществява надзор по въпроси, засягащи неприкосновеността на личния живот на лицата, включително съответните вътрешни правила съгласно споразумението, за да се защитят основните права и свободи на лицата във връзка с обработването на лични данни.

В член 22 се предвиждат средства за административна и съдебна защита, като се гарантира, че субектите на данни имат право на ефективни средства за административна и съдебна защита при нарушения на признатите в споразумението права и гаранции, произтичащи от обработването на техните лични данни.

В член 23 се предвижда, че обменът и защитата на класифицирана и чувствителна некласифицирана информация на ЕС се уреждат от работна договореност относно поверителността между Евроюст и компетентните органи на Ливан.

Член 24 се отнася до отговорността на компетентните органи. Така например компетентните органи носят отговорност за евентуални вреди, причинени на физически лица в резултат на правни или фактически грешки в обменяната информация.

В член 25 се предвижда, че по принцип всяка страна поема собствените си разходи, свързани с изпълнението на настоящото споразумение.

Член 26 се отнася до сключването на работна договореност между Евроюст и компетентните органи на Ливан.

Член 27 се отнася до връзката с други международни инструменти, като се гарантира, че споразумението не засяга, нито накърнява правните разпоредби относно обмена на информация, предвидени в договор, споразумение или договореност между Ливан и държава — членка на Европейския съюз.

Член 28 се отнася до уведомяването за прилагането на споразумението.

Член 29 се отнася до влизането в сила и прилагането на споразумението.

Член 30 се отнася до измененията на споразумението.

Член 31 се отнася до прегледа и оценката на споразумението.

Член 32 се отнася до уреждането на спорове и клауза за спиране на действието.

В член 33 са включени разпоредби относно прекратяването на споразумението.

Член 34 се отнася до начина, по който се изпращат уведомленията в съответствие с настоящото споразумение.

Член 35 се отнася до автентичните текстове.

2024/0155 (NLE)

Предложение за

# РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

## за сключване на Споразумение между Европейския съюз и Република Ливан за сътрудничеството между Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и органите на Република Ливан, компетентни в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 16, параграф 2 и член 85 във връзка с член 218, параграф 6, втора алинея, буква а), подточка v) и член 218, параграф 7 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като взе предвид одобрението на Европейския парламент,

като има предвид, че:

(1) В членове 47 и 52 от Регламент (ЕС) 2018/1727 на Европейския парламент и на Съвета[1] се предвижда, че Евроюст може да установява и поддържа сътрудничество с органите на трети държави въз основа на стратегия за сътрудничество.

(2) В член 56 от Регламент (ЕС) 2018/1727 на Европейския парламент и на Съвета също така се предвижда, че Евроюст може да предава лични данни на орган на трета държава, наред с другото, въз основа на международно споразумение, сключено между Съюза и тази трета държава съгласно член 218 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), с което се предоставят подходящи гаранции по отношение на защитата на правото на неприкосновеност на личния живот и на основните права и свободи на лицата.

(3) В съответствие с Решение (ЕС) [XXXX] на Съвета[2] Споразумението между Европейския съюз и Република Ливан за сътрудничеството между Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и органите на Република Ливан, компетентни в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси („споразумението“) беше

---

[1] Регламент (ЕС) 2018/1727 на Европейския парламент и на Съвета от 14 ноември 2018 г. относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и за замяна и отмяна на Решение 2002/187/ПВР на Съвета (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 138).

[2] Решение (ЕС) [XXXX] на Съвета от XX.XX.XXXX г. за подписване от името на Съюза на Споразумението между Европейския съюз и Ливан за сътрудничество между Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и компетентните органи за съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси на Република Ливан (XXXX).

подписано на [XX.XX.XXXX] г., при условие че бъде сключено на по-късна дата.

(4) Споразумението дава възможност за предаване на лични данни между Евроюст и компетентните органи на Ливан с цел борба с тежката престъпност и тероризма и защита на сигурността на Съюза и неговите граждани.

(5) Със споразумението се гарантира пълното зачитане на Хартата на основните права на Европейския съюз[3], а именно правото на зачитане на личния и семейния живот, признато в член 7, правото на защита на личните данни, признато в член 8, и правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес, признато в член 47 от Хартата. По-специално споразумението включва подходящи гаранции за защита на личните данни, предавани от Евроюст съгласно споразумението.

(6) Съгласно член 218, параграф 7 от ДФЕС е целесъобразно Съветът да упълномощи Комисията да одобри от името на Съюза измененията на приложения I, II и III към споразумението, да упълномощи Комисията да договори условията за продължаване на използването и съхраняването на информацията, която вече е била съобщена между страните съгласно споразумението, и да упълномощи Комисията да актуализира информацията за адресата на уведомленията.

(7) Ирландия е обвързана от Регламент (ЕС) 2018/1727 и следователно участва в приемането на настоящото решение.

(8) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз, Дания не участва в приемането на настоящото решение и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

(9) Европейският надзорен орган по защита на данните представи своето становище [xxx] на [xx.xx.xxxx] г.

(10) Споразумението следва да бъде одобрено от името на Съюза,

(11) В съответствие с Договорите Комисията трябва да извърши от името на Съюза уведомлението, предвидено в член 29, параграф 2 от споразумението, за да изрази съгласието на Съюза да бъде обвързан със споразумението,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

*Член 1*

Споразумението между Европейския съюз и Република Ливан за сътрудничеството между Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на наказателното правосъдие (Евроюст) и органите на Република Ливан, компетентни в областта на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (наричано по-нататък „споразумението“), се одобрява от името на Съюза.

Текстът на Споразумението е приложен към настоящото решение.

*Член 2*

[3] ОВ C 326, 26.10.2012 г., стр. 391.

1. За целите на член 30, параграф 2 от споразумението позицията, която трябва да се заеме от името на Съюза относно измененията на приложения I, II и III към споразумението, се одобрява от Комисията след консултация със Съвета.

2. За целите на член 33, параграф 3 от споразумението Комисията е упълномощена да договаря условията за продължаване на използването и съхраняването на информацията, която вече е била съобщена между страните съгласно споразумението.

3. За целите на член 34, параграф 2 от споразумението Комисията се упълномощава да актуализира информацията за адресата на уведомленията след консултация със Съвета.

*Член 3*

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на  година.

*За Съвета*
*Председател*